

ת"פ 57704/02/16 - מדינת ישראל נגד שפיגה גומבטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 57704-02-16 מדינת ישראל נ' עובדיה ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג וקיפניס-פרדמן
נגד
הנאשמת שפיגה גומבטוב (נאשמת 2)
ע"י ב"כ עו"ד זהבי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 28.3.17, במסגרת הסדר טיעון, הודתה הנאשמת והורשעה בעבירות הבאות:
 - קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499 (א) (2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (5 עבירות);
 - גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק הנ"ל;
 - גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל (4 עבירות);
 - במסגרת ההסדר הופנתה הנאשמת לשירות המבחן והתקבלו בעניינה שני תסקירים, מיום 15.10.17 ומיום 12.12.17. עוד בפני מוצגי ההגנה לעונש: מזכר לפיו נוכה משכרה של הנאשמת סך של 1,500 ₪ [נע/1]; מסמך רפואי לעניין מצבה של הנאשמת, הסובלת מעקמת [נע/2]; מכתב ממחלקת רווחה עירונית [נע/3]; תלושי שכר [נע/4]; גילון ציונים של בחינות בגרות [נע/5]; ומסמך רפואי בעניין אמה של הנאשמת [נע/6];
 - ביום 19.12.17 טענו הצדדים לעונש, לפי המוסכם:
- התביעה עתרה לעונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, ככל שהנאשמת תימצא מתאימה לכך, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. לדעת התביעה, מתחם העונש ההולם נע משישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר;
- ההגנה עתרה לביטול ההרשעה ולחיוב בשעות של"צ, כהמלצת שירות המבחן;

מעשי הנאשמת:

1. החל מחודש אוקטובר 2014 ועד לחודש פברואר 2015 עבדה הנאשמת כקופאית בסניף שופרסל ברחוב יגאל אלון 76 תל-אביב - יפו.
2. הנאשמת קשרה עם אחרים קשר לגניבת מוצרים מהסניף, וניצלה את היותה קופאית לשם ביצוע מעשי הגניבה והסתרתם:
 - א. במועד לא ידוע בתחילת שנת 2015 גנבו הנאשמת ואחרים מוצרים בשווי כולל של מאות ₪;
 - ב. במועד לא ידוע גנבו הנאשמת ואחרים מוצרים בשווי כולל של מאות ₪;
 - ג. ביום 29.1.15 גנבו הנאשמת ואחרת מוצרי מזון וסיגריות בשווי כולל של 1,063 ₪;
 - ד. בארבע הזדמנויות שונות בחודש פברואר 2015 גנבו הנאשמת ואחרים מוצרים שונים, בשווי לא ידוע;
 - ה. ביום 5.2.15 גנבו הנאשמת ואחרים מוצרי מותרות בשווי כולל של 2,073.81 ₪;

הנאשמים האחרים בפרשה:

1. כתב האישום המקורי הוגש נגד שבעה נאשמים - הנאשמת דנן (2), הנאשמת 1 גב' ספיר עובדיה שעבדה אף-היא כקופאית בסניף, ועוד חמישה נאשמים עמם נקשר הקשר ובוצעו מעשי הגניבה, כשהם מקבלים את המוצרים הגנובים כ"לקוחות".
2. בעניינה של הנאשמת 1 נכרת הסדר טיעון, לפיו הודתה בארבע עבירות של קשירת קשר וארבע עבירות גניבה, ללא הסכמה עונשית. הדיון בעניינה נדחה לחודש מארס 2018 לקבלת תסקיר ולטיעונים לעונש.
3. הנאשמים 3, 4 ו-5 נמחקו מכתב האישום.
4. הנאשמות 6 ו-7 סיימו עניינן בהסדר טיעון, במסגרתו נקבע כי ביצעו עבירות של קשירת קשר, לא הורשעו בהסכמת הצדדים, וחויבו בביצוע של"צ ובפיצוי.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. מעשי הנאשמת התפרסו על פני מספר שבועות, אך ניתן לראות בכלל מעשיה "אירוע עבירה" אחד, לנוכח הקשר ההדוק בין המעשים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ.י. (2014), דברי הש' ברק-ארז, פסקאות 5-6, ודברי הש' פוגלמן, פסקה 2). מתחם העונש ההולם ייקבע אפוא כאחד, כדעת הצדדים.
2. הערך המוגן בעבירת הגניבה הוא ערך החזקה והבעלות, הנגזר מזכותו של אדם לקניין. גניבה בידי עובד

חמורה מגניבה 'סתם', בחתירתה תחת יחסי האמון ההכרחיים בין מעסיקים לעובדים, ובניצול שליטתו של העובד ברכוש המעסיק וההזדמנויות שנקרות לו עקב כך.

3. הנאשמת פגעה מהותית בערכים המוגנים, כשפעלה באופן מתוכנן, מחושב וחוזר, בצוותא עם אחרים, לביצוע מעשי גניבה לשם בצע כסף, במטרה - פסולה - לפתור לעצמה בעיות כלכליות. שווי הגניבה ניכר, אך לא רב מאוד, והנזק מוצה.

4. הענישה הנוהגת מציגה מנעד רחב של אמצעי ענישה, אך כאשר מדובר על התנהגות בעלת מאפיינים של חזרתיות, הכלל הוא מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות (והשוו עפ"ג 11544-03-17 מ.י. נ' סלם (2017), ע"פ 20466-10-14 אילטוב נ' מ.י. (2015), ת"פ 47942-01-16 מ.י. נ' בדראן (2017) ות"פ 57719-11-12 מ.י. נ' דויטאשילי (2013)).

5. לנוכח האמור לעיל, ייקבע מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר, כעונש עיקרי.

חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום:

1. הנאשמת ילידת 1996, כבת 21 כיום, רווקה המתגוררת עם אמה. חייה של הנאשמת מאופיינים בקשיים ואתגרים רבים:

א. מוצא הנאשמת במשפחה בה נחשפה לאלימות קשה מצד האב האלכוהוליסט כלפי האם, ולאלימות מילולית משפילה ומרחיקה מצד האב כלפיה;

ב. הנאשמת לא זכתה לתשומת-לב הורית ראויה, כאשר הזנחתה על-ידי הוריה כללה גם התעלמות ממצבה הרפואי: הנאשמת סובלת מעקמת בעמוד השדרה, שהחמירה עקב היעדר טיפול, ועתה היא ניכרת ביותר ומגבילה את תנועותיה של הנאשמת [נע/2];

ג. אופן גידולה זה גרר עמו פגיעה קשה בביטחונה העצמי של הנאשמת, שחוותה השפלות והדרה חברתית גם מחוץ למסגרת המשפחתית;

ד. המשפחה סובלת ממצוקה כלכלית, והנאשמת נרתמה לתמוך בהוריה. אמה של הנאשמת סובלת מבריאות לקויה, ואביה אף-הוא לקה בבריאותו (עד לפטירתו לפני מספר שבועות), כך שהנאשמת נאלצה גם לטפל בהוריה [נע/3, נע/4];

ה. על-אף קשיים אלו, שהכבידו מאוד על היכולת להשקיע בלימודים, סיימה הנאשמת בהצלחה את לימודיה בתעודת בגרות;

2. הנאשמת נטולת עבר פלילי ואין תיקים פתוחים בעניינה.

3. גם כיום עובדת הנאשמת כקופאית, מכלכלת את עצמה ללא תמיכה, ואף תומכת באמה.

4. הנאשמת ביצעה את המעשים בהיותה צעירה מאוד, כשמעדה בניסיון לפתור בקלות את מצוקתה הכלכלית, וכשדורבנה על-ידי תחושת השייכות החברתית לנאשמים האחרים - לא קשה לשער את הקושי החברתי של הנאשמת הנובע מהעקמת, המשפיעה על יציבתה, הליכתה ותנועותיה.
5. הנאשמת הפנימה לחלוטין את חומרת המעשים, והיא חשה אשמה, בושה וחרטה. שירות המבחן מצא כי מערך ערכיה של הנאשמת הוא נורמטיבי והתרשם מכוחותיה הנפשיים של הנאשמת, ששומרת על רצף תעסוקתי ושואפת להתקדם בחייה.
6. הנאשמת מעוניינת בטיפול, וכבר שולבה בטיפול פרטני במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן ממליץ על ענישה שיקומית, ואף תומך בביטול ההרשעה, על-אף היעדרה של פגיעה קונקרטיית.
7. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינה נחשבת כפגיעה חמורה וקונקרטיית בשיקום הנאשם. עניינה של הנאשמת אינו עומד אפוא במבחן זה, ולא ניתן לבטל הרשעתה[1].
8. אולם, נסיבותיה של הנאשמת והצפי הטוב להמשך שיקומה, מצדיקים חריגה ממתחם העונש שנקבע לעיל, מטעמי שיקום.
9. לנוכח האמור, אחייב את הנאשמת בביצוע של"צ ואעמיד אותה בפיקוח שירות המבחן, לצד אמצעי מרתיע של מאסר מותנה. לנוכח ריבוי האתגרים המקשים על חייה של הנאשמת, אפחית ממספר שעות השל"צ עליו המליץ השירות.
10. הנאשמת תחויב גם בפיצוי. לנוכח הקושי להעריך את יתרת השווי של הנגזל, יעמוד הפיצוי על הצד הנמוך והבטוח. לנוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת, ובהתחשב בשיקול השיקום, אמנע מהשתת קנס.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש מכל סוג, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ב. פיצוי בסך 800 ₪ שיופקד עד ליום 1.2.18 לזכות סניף שופרסל הנ"ל. לא יופקד הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;
- ג. 180 שעות של"צ, לפי תכנית שירות המבחן שתוגש עד למועד הדיון הנקבע עתה ליום **20.2.18** שעה **08:30**, כשהנאשמת מוזהרת בדבר חובת התייצבותה לדיון. הנאשמת מוזהרת, כי אי-ציות להוראות

שירות המבחן או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף. אם תגיע התכנית קודם לדין, תאושר על הכתב והצדדים יופטרו מהתייצבות;

ד. אני מעמיד את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, ומזהיר אותה כי הימנעות משיתוף פעולה עם השירות תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

א. עותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן, שיגיש תכנית של"צ עד למועד הדין;

ב. התביעה תעביר בהקדם למזכירות את פרטי הסניף לזיכוי;

ג. ככל שהפקידה הנאשמת פיקדון בתחנת משטרה, יושב לה;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ח, 03 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

[1] הסניגור המלומד טען כי הנאשמת מבקשת להתגייס לצה"ל, ורק התיק דן מעכב עניין זה. לא הוצגה כל אסמכתא המבססת כנדרש טענה זו, שלא הועלתה גם בפני שירות המבחן;